

Sällan blir det exakt som man tänkt sig.

Det gick ju bra det här. Ja, att komma hit menar jag. Buss 744 körde mig lugnt och säkert nästan ända fram till ABF-husets entrè. Och snabbt gick det, jag hann inte ens börja fundera över livets alla väsentligheter innan hållplatsen, **Huddinge kommunalhus** utannonserades med lysande bokstäver längst fram i busstaket. Kanske jag rent av kommer att sakna tankebacken, eftersom det faktiskt har fötts en och annan användbar fundering där under åren.

Kan man tänka sig, att i slutändan på året var man orolig att backen upp till ABF, möjligen skulle bli för besvärlig att forcera med snö och is och allmänt dålig framkomlighet. Så vi började lyssna med bilburna medlemmar om de kunde erbjuda en hjälpande hand till de som kanske skulle se backen och väglaget som ett hinder för att ta sig till medlemsträffarna. Men där av blev intet. Nej inte en gnutta av vare sig det ena eller andra. Ingen snö i sikte i denna del av vårt avlånga land. Vi har knappast fått känna på en enda liten minusgrad att fräscha upp anletet med, och jag hoppas innerligt att hotet om en ”polarsnurra” lite längre fram med rejält kallt väder stannar vid ett skrämskott. Annars skulle jag behöva oro mig för blåmesparet, som redan nu varit och inspekterat sitt gamla bo bakom ventilgallret bredvid köksfönstret med en rejäl tuss bomaterial i näbben. Jag hoppas att dom bara var ute på en förhandsvisning och ville prova om bomaterialets kulör överensstämde någorlunda med årets inredningstrend, och att inflyttningen och familjebildningen inte sker förrän till våren.

Hösten 2019 har annars gått i ett ”våndandets” töcken. Jodå, visst tar jag i lite i överkant nu, men nog är det så att syrelsen har haft lite pirr i magen över hur det ska gå med flytten till ABF-huset. Man vet ju vad man har, men inte vad man får o s v

Skulle vi lyckas fylla Blå salen? Tog vi i för mycket när vi med tanke på tidigare besökarantal klämde till med åttiofem. Visst brukar det komma något fler på våra möten, men som de försiktiga generaler vi är (*ibland*) så kalkylerade vi med lite bortfall i början. Köket vill ju gärna ha ett relativt exakt antal kaffegäster att duka fram till, men en liten bröderserv fanns ju alltid att tillgå om det skulle bli *några* fler. Så där kunde vi ju känna oss **helt** lugna.

Barbro och jag (vi ”gamla” kaffetanter) skulle ju positionera oss på en varsin våning, för att vara behjälpliga, som det heter. ”Hisspojkar” fanns det ju en gång i tiden på bättre hotell och stora företag. Men eftersom *hissflicka* inte låter ett dugg bättre än *hissstant*, så tar jag mitt egna beslut att det får jag bli. Hissstant är absolut en titel så god som någon. Jag behövde ju inte åka med upp, utan skulle bara informera hissresenärerna om att knappen med nummer 3 på måste hållas intryckt under **hela** färden upp.

Anstormningen från nedre ingången var inte så överväldigande, *men* det var däremot den på övre planet. Det blev med lite av en skräckblandad förtjusning som jag såg att kön ringlade sig ända ner i trappan. Oj så skönt, vi har nog räknat ganska bra ändå, (*trodde jag*) tills jag avslutade mitt pass och stegade upp för trappan. Trodde inte mina ögon. Salen var ju alldeles knökfull. Man behövde ju inte vara så värst matematiskt begåvad för att inse att åttiofem (*plus kanske några till*) var passerat med råge. Summa summarum så blev det, **ett hundratrettio två** och därmed har vi faktiskt satt ett rekord.

Man kan väl inte annat än att tillstå att det bröt ut ett mindre kaos här. Borden räckte inte till, köket hade inte som det var utlovat, dukat fram bröd och koppar **på** borden. Kaffet räckte inte till, dock fanns det litervis med tevattnen. Vid bordet i nedre hörnet av salen blåste det så kallt att man fick dra på sig ytterkläderna igen.

Vad var positivt då? Jo, att medlemmarna verkade se lite komiskt på det hela och förstå vårt dilemma. Och samtliga fick ju sitt kaffe tillslut och icke att förglömma en alldeles gudomlig toscakaka. Den vill man ju gärna smaka på flera gånger.

Ur de flesta prövningar vi utsätts för, i den mån de inte är allt för svåra, brukar det komma någonting som blir klart mycket bättre. Och eftersom det var så klart och tydligt, vad det var som inte blev bra idag, så vet vi **exakt** vad vi har att förbättra till nästa medlemsträff.

Då ska det minsann dukas rejäla långbord, kopporna kommer att som utlovat stå på borden när ni kommer. Brödportionerna ska vara upplagda på assietter i rätt antal. Kaffetermosarna kommer att stå strategiskt framställda på samtliga bord. Inga bord kommer att placeras i det svinkalla hörnet av salen. Och sittplatserna kommer garanterat att räcka till alla.

Vi hoppas att ni trots kaoset lyckades uppfatta Kents snabbinformation av årets välfyllda och tjustigt illustrerade programblad. Återigen med riktigt bra utflykter. En helt ny vinkling av slaget vid Narva gör det väl värt att följa med till Armémuseet. Sen att få besöka en brandstation är väl alla barns önskedröm, små som stora, både herrar och damer tycker jag mig veta. En yrkeskår som är värd all beundran. Kanske april månads utflykt till slottet och utställningen med Märta Måås-Fjetterströms fantastiska mattor, mest lockar damerna i föreningen antar jag. Så passa på och gör den till i en ren ”frufredag” på bästa Hylandsmaner. Så varför inte en stärkande kopp kaffe efteråt att skölja ner upplevelsen med.

Visserligen är de Årsmöte nästa gång, men även då finns det naturligtvis tid för lite underhållning. Svängiga duon Anita Zethzon och Olle Segerås spelar låtar som vi garanterat känner igen varenda en. Tänk när man hör gamla ”dängor” på radion hemma, då kan man bara inte låta bli att upplåta sin stämma, kanske inte så vackert men det handlar ju mest om att känna efter om texten sitter. Så se till att sjunga upp er innan nästa möte.

I övrigt så kommer allting att vara som tidigare. Lotteriet hoppas vi kommer att fortsätta som det gjort under alla år. (Men lite bidrag från handarbetande och pyssliga medlemmar kommer garanterat att tas emot med största tacksamhet och glädje). Hörseltolkarna kommer givetvis även dom att finnas på plats som tidigare, så alla kan hänga med i vad som sägs där framme.

Till nästa möte den 17 februari kommer våra löften att vara infriade till punkt och pricka. Men det är nog bäst att ni kommer hit och kontrollerar så vi inte luras.

M. a. o. så ses vi då.

E Lundmark